

TAX POLICY JOURNAL

Tax Policy Bureau, Fiscal Policy Office

Edition 2, Volume 13, October 2019

ภาษีการใช้จ่ายในประเทศอินเดีย

(Expenditure Tax in India)

1. โครงสร้างภาษี

ภาษีอากรต่าง ๆ ที่รัฐบาลจัดเก็บเรียกว่า ระบบภาษี (Tax System) หรือโครงสร้างภาษี (Tax Structure) ซึ่งในระบบเศรษฐกิจหนึ่ง ๆ มีภาษีหลายประเภทที่รัฐบาลดำเนินการจัดเก็บจากประชาชนและหน่วยธุรกิจเพื่อเป็นแหล่งรายได้ของรัฐบาล ในการนำไปบริหารจัดการให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้านต่าง ๆ เช่น การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การกระจายรายได้ และการจัดสรรทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ เป็นต้น โดยทั่วไป ภาษีอากรต่าง ๆ ที่รัฐบาลจัดเก็บจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และจะเกิดผลกระทบต่อฐานะทางเศรษฐกิจของครัวเรือนและหน่วยธุรกิจ ตลอดจนการทำงานของกลไกตลาดในระบบเศรษฐกิจด้วย ดังนั้น ถ้ารัฐบาลดำเนินการจัดเก็บภาษีแต่ละชนิดตามหลักเกณฑ์และสอดคล้องซึ่งกันและกันแล้วจะทำให้รัฐบาลสามารถใช้ภาษีอากรเป็นเครื่องมือทางการคลังเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ด้านต่าง ๆ ข้างต้นได้พร้อม ๆ กัน

ทั้งนี้ โดยทั่วไปแล้วโครงสร้างภาษีจะประกอบด้วยฐานรายได้ ฐานการบริโภค และฐานทรัพย์สิน ดังนี้

1.1 ฐานรายได้ (Income Base) เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เป็นต้น

1.2 ฐานการบริโภค (Consumption Base) เช่น ภาษีการใช้จ่าย (Expenditure Tax) ภาษีการขาย (Sale Tax) ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax) ภาษีสรรพสามิต (Excise Taxes) ภาษีการค้าระหว่างประเทศ (International Trade Taxes) เป็นต้น

1.3 ฐานทรัพย์สิน (Wealth Base) เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีทรัพย์สิน (Wealth tax) เป็นต้น

2. โครงสร้างภาษีของประเทศอินเดีย

ก่อนที่จะรู้จักกับภาษีการใช้จ่ายในประเทศอินเดีย จำเป็นต้องทราบถึงโครงสร้างภาษีในประเทศอินเดีย ซึ่งมีการจัดเก็บภาษีหลายประเภท ดังนี้

2.1 ภาษีอากรที่ประเทศอินเดียจัดเก็บ

(1) ฐานรายได้ (Income Base) ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีดอกเบี้ย (Interest Tax) ภาษีกำไรจากส่วนทุน (Capital Gain Tax) ภาษีเงินได้นิติบุคคล และบริษัทในประเทศอินเดียจะต้องเสียค่าธรรมเนียม (Surcharge) และภาษีเพื่อการศึกษา (Education Cess) เพิ่มจากภาษีเงินได้นิติบุคคลด้วย

(2) ฐานการบริโภค (Consumption Base) ได้แก่ ภาษีการใช้จ่าย (Expenditure Tax) ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax) ภาษีสินค้า (Central Sales Tax) ภาษีบริการ (Service Tax) ภาษีสรรพสามิต (Excise Taxes) ภาษีฟุ่มเฟือย (Luxury tax) ภาษีศุลกากร (Custom duty) ภาษีเข้าเมือง (Entry Tax) ภาษีผ่านแดนหรือข้ามรัฐ (Octrio) ภาษีท้องถิ่น (Local Body Tax)

(3) ฐานทรัพย์สิน (Wealth Base) ได้แก่ ภาษีการให้ (Gift Tax) ภาษีทรัพย์สิน (Wealth tax) ภาษียานพาหนะ (Vehicle Tax) ภาษีโรงเรือนและที่ดิน (Property Tax)

2.2 โครงสร้างรายได้ของประเทศอินเดีย

- (1) การกั๊ยเงิน ร้อยละ 19
- (2) ภาษีเงินได้นิติบุคคล ร้อยละ 19
- (3) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 16
- (4) ภาษีสรรพสามิต ร้อยละ 14
- (5) ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ร้อยละ 10
- (6) ภาษีการขายสินค้า ภาษีการบริการ

และภาษีอื่น ๆ ร้อยละ 9

- (7) ภาษีศุลกากร ร้อยละ 9

- (8) **ภาษีการใช้จ่าย ร้อยละ 1**

- (9) อื่น ๆ เช่น รายได้จากกิจการของรัฐ

เป็นต้น ร้อยละ 3

3. ภาษีเกี่ยวกับการบริโภคในประเทศอินเดีย

3.1 ภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นภาษีที่รัฐบาลกลางของประเทศอินเดียจัดเก็บจากมูลค่าเพิ่มของการขายสินค้าภายในมลรัฐของรัฐบาลท้องถิ่น

3.2 ภาษีการขายสินค้า เป็นภาษีที่รัฐบาลกลางของประเทศอินเดียจัดเก็บจากการขายสินค้าระหว่างมลรัฐ

3.3 ภาษีการบริการ เป็นภาษีที่รัฐบาลกลางของประเทศอินเดียจัดเก็บจากบริการภายในมลรัฐและระหว่างมลรัฐ

3.4 ภาษีฟุ่มเฟือย เป็นภาษีที่รัฐบาลกลางจัดเก็บจากโรงแรม รีสอร์ท และภัตตาคารระดับ 5 - 7 ดาว ในอัตราที่สูงกว่าภาษีการขายสินค้าและภาษีการบริการ (อัตราสูงสุดร้อยละ 28) โดยบริษัทที่เสียภาษีฟุ่มเฟือยจะไม่เสียภาษีการขายสินค้าและภาษีการบริการ

3.5 ภาษีเข้าเมือง เป็นการจัดเก็บภาษีจากรัฐบาลท้องถิ่น ซึ่งเก็บภาษีจากการเคลื่อนย้ายสินค้าระหว่างมลรัฐ

3.6 ภาษีผ่านแดนหรือข้ามรัฐ เป็นภาษีที่จัดเก็บจากการขนส่งสินค้าผ่านแดนของรัฐ Maharashtra เท่านั้น

3.7 ภาษีท้องถิ่น เป็นภาษีที่เรียกเก็บโดยหน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่นของประเทศอินเดียจากประชาชนและนิติบุคคลในการเข้าสู่พื้นที่เพื่อการบริโภค การใช้ หรือการขาย

4. ภาษีการใช้จ่ายในประเทศอินเดีย

ภาษีการใช้จ่ายในประเทศอินเดียจะเป็นการจัดเก็บเพิ่มเติมจากภาษีการบริโภคต่าง ๆ ตามข้อ 3 โดยมีหลักการในการจัดเก็บภาษีจากค่าใช้จ่ายที่มีมูลค่าสูงและมีแนวโน้มจะมีราคาที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ จึงมีการจัดเก็บภาษีเพื่อที่รัฐบาลจะได้นำเงินภาษีการใช้จ่ายไปใช้ในการบริหารประเทศต่อไป ภาษีการใช้จ่ายในประเทศเก็บจากค่าที่พักในโรงแรม และค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารที่ร้านอาหาร ซึ่งได้มีการนำเสนอครั้งแรกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของประเทศอินเดีย โดย T.T. Krishnamachari ในปี ค.ศ. 1957 และได้มีการออกพระราชบัญญัติภาษีการใช้จ่ายในปี ค.ศ. 1987 (The Expenditure Tax Act of 1987) และปัจจุบันรัฐบาลกลางประเทศอินเดียจะจัดเก็บภาษีจากการบริโภคของประชาชนในทุกส่วนของประเทศอินเดีย

อัตราการจัดเก็บภาษีการใช้จ่ายในประเทศอินเดีย มีดังนี้

1. ค่าที่พักในโรงแรมที่มีอัตราสูงกว่า 3,000 รูปีต่อวันโดยจะจัดเก็บภาษีการใช้จ่าย ในอัตราร้อยละ 10
2. ค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารที่ร้านอาหาร ในอัตราร้อยละ 15

ข้อดีของภาษีการใช้จ่าย

1. การมีภาษีการใช้จ่ายจะทำให้ภาครัฐมีรายได้เพิ่มขึ้น
2. ภาษีการใช้จ่ายเป็นเครื่องมือหนึ่งในการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยจัดเก็บจากที่พักในโรงแรมที่มีอัตราสูงกว่า 3,000 รูปีต่อวัน และค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารที่ร้านอาหาร ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่มีมูลค่าสูงกว่าปกติเพื่อที่รัฐบาลจะได้นำเงินภาษีการใช้จ่ายไปใช้ในการบริหารประเทศตามความเหมาะสมต่อไป

3. ภาษีการใช้จ่ายเป็นการจัดเก็บภาษีจากการใช้จ่ายของประชาชนโดยตรง จึงมีความเหมาะสมสำหรับประเทศที่มีผู้มีรายได้ไม่น้อยจำนวนมาก เพราะว่าเป็นการเก็บภาษีที่ไม่ก่อให้เกิดภาระแก่ผู้มีรายได้น้อย

4. ภาษีการใช้จ่ายเหมาะสมกับประเทศที่กำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย และมีคนรุ่นใหม่ซึ่งนิยมอาชีพอิสระ ซึ่งเป็นประชาชนที่อยู่นอกฐานภาษี จึงทำให้ภาษีการใช้จ่ายสามารถจัดเก็บภาษีจากการใช้จ่ายของประชาชนที่ไม่ได้อยู่ในฐานภาษีได้

ข้อเสียของภาษีการใช้จ่าย

อาจส่งผลกระทบต่อภาระการสนับสนุนให้เกิดการบริโภคของประชาชน

5. ข้อเสนอแนะ

ภาษีการใช้จ่ายเป็นการจัดเก็บภาษีเพิ่มเติมจากภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยจัดเก็บจากค่าใช้จ่ายในการเข้าพักในโรงแรม ค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารที่ร้านอาหาร และค่าใช้จ่ายในการเรียนโรงเรียนเอกชนนานาชาติ เนื่องจากค่าใช้จ่ายดังกล่าวมีมูลค่าสูง เหมาะกับประเทศที่เข้าสู่สังคมผู้สูงวัย มีประชาชนผู้มีรายได้น้อยเป็นจำนวนมาก และมีคนรุ่นใหม่ซึ่งนิยมอาชีพอิสระ ซึ่งเป็นประชาชนที่อยู่นอกฐานภาษี ดังนั้น ภาษีการใช้จ่ายจะเป็นส่วนหนึ่งในการจัดเก็บภาษีจากประชาชนที่อยู่นอกฐานภาษีอย่างเป็นธรรม เนื่องจากการจัดเก็บภาษีจากการใช้จ่ายโดยตรง ทั้งนี้ หากมีการจัดเก็บภาษีการใช้จ่ายแบบอัตราก้าวหน้าจะแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำของประชาชนได้มากขึ้น และหากประเทศไทยจะนำมาใช้สามารถดำเนินการได้โดยการออกเป็นพระราชบัญญัติภาษีการใช้จ่าย

เอกสารอ้างอิง

1. Advisory commission on intergovernmental Relations (1974). The Expenditure Tax: Concept Administration and Possible Applications. Washington. D.C.

2. F. John and V. Rebecca (1998). A Progressive Direct Expenditure Tax. Melbourne Institute of Applied Economic and Social Research. The University of Melbourne. Australia

3. Expenditure Tax ACT (1987)

4. Tax Structure & Taxation System in India, <https://www.hdfclife.com/insurance-knowledge-centre/tax-saving-insurance/Tax-Structure-in-India>

5. Sources of revenue and Expenditure of Government of India, <https://www.jagranjosh.com/general-knowledge/sources-of-revenue-and-expenditure-of-government-of-india-1489988085-1>

6. ระบบภาษีในอินเดีย <https://www.thaiindia.net/knowledge/tax-system/item/1800-taxsystem.html>

Inside This Issue

โดย

นางสาวจารุพัทธ์ พลทรัพย์

เศรษฐกรชำนาญการ สำนักนโยบายภาษี
สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

*ผู้เขียนขอขอบคุณ

นายฤทธิ ศยามานนท์

ผู้อำนวยการสำนักนโยบายภาษี

ร.ท.บรรพชัย พุทธิบัณฑิต

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านพัฒนาโครงสร้างระบบภาษี

และ

นางสาวกาญจนา ตั้งปรกรณ์

ผู้อำนวยการส่วนนโยบายภาษีสรรพากร

สำหรับคำแนะนำ

**ข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความนี้เป็นความเห็นของผู้เขียน
ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับความเห็นของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง**